

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 72
Гр. София, 21.05.2019г.

Апелативният специализиран наказателен съд, четвърти състав, в закрито съдебно заседание на двадесет и първи май през две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕМИЛИЯ ПЕТКОВА
ЧЛЕНОВЕ: ВЕНЕЛИН ИВАНОВ
ДАНИЕЛА КОСТОВА

като разгледа докладваното от съдията Костова ВНЧД № 236/19г. по описа на АСНС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.270 във вр. глава XXII от НПК.

Постъпила е частна жалба от С. Л. П., чрез адв.М. Т., защитник на подсъдимия по НОХД 195/2019г. по описа на СНС, срещу определение от 09.05.2019 година, с което съдът е оставил без уважение искането на подс.П. за изменение на мярката за неотклонение от "задържане под стража" в по-лека.

В частната жалба и пред първоинстанционния съд се твърди, че са налице обстоятелства, налагащи изменение на мярката за неотклонение на подсъдимия в по-лека. За такива се сочат приключването на ДП, внасянето на обвинителен акт, както и редица семейни и здравословни проблеми. Ведно с въззивната частна жалба е приложена медицинска документация – епикриза на майката на подсъдимия за претърпяна тежка оперативна процедура на 20.08.2018г., експертно решение за същата, установяващо 72% инвалидностм медицинско направление с диагноза язва на дванадесетопръстника от 30.11.2018г.

Сочи се, че според защитата реалният риск от извършване на престъпление е отпаднал, както и че медицинския статус на майката на подсъдимия налага полагане на грижи за нея, които няма кой да полага след смъртта на съпруга ѝ.

Въззивната инстанция, с оглед задължението ѝ да се произнесе по частната жалба, като се запозна с данните по делото и с мотивите на атакуваното определение и след като ги обсъди във връзка с изложените в жалбата доводи, намери следното:

Жалбата пред въззивната инстанция е подадена от процесуално легитимирана страна, в законоустановения 7-дневен срок, съгласно разпоредбата на чл.342, ал.1 НПК, поради което същата е процесуално допустима, а поради задължението по чл.345 ал.2 НПК, следва да бъде разгледана и решена от настоящата инстанция по същество.

От материалите по делото се установява, че на 11.01.2019г. в СНС е внесен обвинителен акт срещу осем лица, между които и С. П.. С обвинителния акт срещу подсъдимия е повдигнато обвинение за извършени престъпления по чл.321 ал.3 т.2 вр. ал.2 от НК - тежко умишлено такова по смисъла на чл.93 т.7 НК.

Въз основа на така внесения обвинителен акт е образувано първоинстанционното съдебно производство. Към датата на внасянето обвинителния акт подс.П. е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

В производство по реда на чл.270 НПК, първоинстанционният съд е оставил без уважение така направеното искане. В мотивите към протоколното определение е посочено, че внасянето на обвинителния акт е по-скоро формално обстоятелство, тъй като е минало единствено разпоредителното заседание по делото. Отчел е, че изтеклият период на задържане на подсъдимия не е неразумен, предвид обема и сложността на делото. Позовал се е на обремененото му съдебно минало и на свидетелски показания по делото, според които е направил извод за реален риск от

извършване на престъпление. Коментирал е и здравословното състояние на майката на подсъдимия, за което е разполагал с информация.

При проверка на обжалваното определение настоящата инстанция приема, че подадената частна жалба е неоснователна.

Съображения:

Въпросът за изменение на мярката за неотклонение на подсъдимия може да се поставя по всяко време на съдебното производство.

Настоящият съдебен състав намира, че сочените от защита като нови обстоятелства не са такива, които да доведат до промяна в изводите по отношение мярката за неотклонение на подс.П. и в този смисъл изцяло се солидаризира с извода на първоинстанционния съд.

Наказателното производство е проведено в разумни срокове. Разумността на срока на задържане следва да бъде преценявана във всеки конкретен случай индивидуално, съобразно обективни критерии, каквито са фактическата и правна сложност на предмета на делото, процесуалната активност на правораздавателните органи към приключване на наказателното производство в разумен срок и поведението на самите подсъдими. В случая се установява, че по настоящето съдебно производство участват в качеството на подсъдими лица осемнадесет броя лица и в този смисъл съдебният състав, разглеждащ делото е положил максимални усилия да обезпечи законосъобразното разглеждане на съдебното производство. Ето защо съдът приема, че наказателното производство се провежда в разумен срок.

На следващо място следва да се посочи, че е налице обосновано предположение, сочещо на евентуалното авторство на подс.П. в деянията, за които му е повдигнато обвинение (разпити на свидетели и разпознавания, извършени от тях, находящи се в том 37 от ДП и други). Съдът не счита, че следва да влиза в детайлен анализ на доказателствата, тъй като такъв се дължи с крайния съдебен акт, а целта на настоящото производство е извод за наличието на обосновано предположение, не и на вина, тъй като към този момент за подсъдимия важи презумпцията за невинност.

Въззивният състав намира че все още е налице риск от извършване на престъпление, с оглед наличните по делото разпити на свидетели по делото, както и данните за обременено съдебно минало на подсъдимото лице, а не на последно място и факта на продължителното му издирване. Действително присъдата по НОХД 7424/2013г. на СРС, влязла в законна сила на 22.12.2017г. е за деяние, извършено през 2005г., но няма как да не се съобрази факта, че обвинението по настоящото дело е извършено в изпитателния срок по нея. Налице са данни по делото за два известни адреса на подс.С., посетени от органите на МВР, които е било установено, че той не обитава към дата 18.10.2018г. Първоначалното привличане на подсъдимия в качеството му на обвиняемо лице на дата 18.10.2018г. е било извършено по реда на чл.269 ал.3 т.1 и 2 от НПК и предявено на служебен защитник на 19.10.2018г. Подс.П. е бил обявен на О. с телеграма 30597/24.10.2018г. и свален от О. с явяването си в ГДБОП на 27.11.2018г., от когато датира и задържането му – видно е, че е в кратък и разумен срок.

Твърденията в частната жалба за недобро здравословно състояние на майката на подсъдимия П. са с давност от август 2018г. и са били на вниманието на първостепенния съд. Въззивният съд се солидаризира с крайния извод, че те не са от характер, който да преодолее обществения интерес. Не е установено, че през периода на заболяването и след него, и до задържането си именно подс.П. да е полагал грижи за майка си (в контекста на издирването му).

С оглед горното и съдът достига до извода, че мярката за неотклонение „задържане под стража“ взета по отношение на С. П. е съобразена с обстоятелствата, изброени в разпоредбата на чл. 56 ал.3 НПК, както и с целите, визирани в разпоредбата на чл. 57

НПК. Не са нарушени и разпоредбите на чл. 5 и 6 от ЕКЗПЧОС, доколкото изтеклият срок на задържане е кратък и съобразен с обществената му опасност, както и с реалната опасност от извършването на престъпление.

С оглед горното въззивният състав преценява, че не са настъпили нови обстоятелства, които да се отразяват и да повлияват на направената от СНС преценка за наличието на реална опасност подсъдимия да извърши престъпление. Предвид това правилен и законосъобразен по същество се явява решаващият извод на първоинстанционния съд, че по отношение на подсъдимия следва да бъде продължено прилагането на мярката за неотклонение „задържане под стража“.

Предвид горното съдът счита частната жалба за неоснователна, а постановеното определение за законосъобразно.

Водим от изложените съображения и на основание чл.345, ал.2 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно определение, постановено на 09.05.2019 година по НОХД 195/2019г. по описа на СНС, с което не е уважено искането на подсъдимия С. Л. П. за изменение на мярката му за неотклонение от „задържане под стража“ в по-лека.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.